

- 4) po zasięgnięciu opinii Ministra Gospodarki Materialowej — w zakresie ustalania cen na środki produkcji mające podstawowe znaczenie dla kosztów wytwarzania oraz prowizji zbytu i narzutów zaopatrzenia stosowanych w obrocie zaopatrzeniowym,
- 5) po zasięgnięciu opinii Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług — w zakresie ustalania cen detalicznych i marż handlowych w obrocie rynkowym oraz określania warunków sprzedaży (loco, franco).

2. Minister do Spraw Cen współdziała z:

- 1) Ministrem Finansów w zakresie kształtowania stawek podatku obrotowego oraz dotacji przedmiotowych,
- 2) właściwymi ministrami i kierownikami urzędów centralnych w zakresie kształtowania polityki cen, a w szczególności w uzgodnieniu z nimi ustala ceny urzędowe, marże handlowe urzędowe oraz określa zasady ustalania cen regulowanych,
- 3) Głównym Urzędem Statystycznym w zakresie badania kształtowania się cen i kosztów oraz przepływu informacji o zmianach cen,

- 4) Polskim Komitetem Normalizacji, Miar i Jakości w zakresie kontroli jakości wyrobów.

§ 3. Przez marżę handlową, o których mowa w § 1 pkt 3, 5, 6 i 11 oraz § 2 ust. 2 pkt 2, należy rozumieć również prowizje i narzuty do cen.

§ 4. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1958 r. w sprawie zmiany podporządkowania Państwowej Komisji Cen (Dz. U. Nr 22, poz. 94),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 października 1964 r. w sprawie uwidaczniania cen artykułów wystawionych na sprzedaż oraz świadczonych usług (Dz. U. Nr 37, poz. 235),
- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1975 r. w sprawie utworzenia okręgowych oddziałów Państwowej Komisji Cen (Dz. U. Nr 20, poz. 110).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

134

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 czerwca 1982 r.

w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do ustalania niektórych cen urzędowych i marż handlowych urzędowych oraz określania zasad ustalania cen regulowanych.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. Nr 7, poz. 52) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się:

- 1) Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska do ustalania cen za jednorazowe przewozy osób środkami miejskiej komunikacji masowej,
- 2) Ministra Komunikacji do ustalania cen za:
 - a) przewozy krajowe osób koleją i transportem samochodowym,
 - b) przewozy krajowe towarów koleją, transportem samochodowym i wodnym,
- 3) Ministra Łączności do ustalania cen za usługi pocztowe i telekomunikacyjne,
- 4) Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej do ustalania cen za świadczenia udzielane przez uspołecznione zakłady pomocy społecznej, domy małych dzieci i żłobki,
- 5) wojewodów (prezydentów miast stopnia wojewódzkiego) do ustalania cen za inne niż określone w pkt 1 przewozy osób środkami miejskiej komunikacji masowej — na podstawie zasad określonych przez Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska.

§ 2. Upoważnia się Ministra Handlu Zagranicznego do ustalania marż handlowych urzędowych dla jednostek gospodarki uspołecznionej prowadzących działalność handlu zagranicznego.

§ 3. 1. Upoważnia się do określania zasad ustalania cen regulowanych:

- 1) Ministra Kultury i Sztuki:
 - a) wydawnictw nieperiodycznych — książek (dziecięcych i młodzieżowych, poezji, dramatu, eseju, naukowych, fachowych) i nut,
 - b) biletów wstępu do kin oraz innych placówek artystycznych,
- 2) Ministra Oświaty i Wychowania — za usługi świadczone przez placówki opiekuńczo-wychowawcze, z wyjątkiem przedszkoli,
- 3) Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:
 - a) zwierząt gospodarskich przeznaczonych do dalszego chowu, z wyjątkiem drobiu i zwierząt futerkowych,
 - b) za usługi hodowlane oraz usługi z zakresu rozrodu zwierząt gospodarskich i owadów użytkowych,
 - c) za usługi weterynaryjne obejmujące lecznictwo weterynaryjne, profilaktykę, nadzór sanitarno-weterynaryjny, dojazdy do miejsc wykonywania tych usług oraz przewozy leczonych zwierząt pojazdami będącymi w dyspozycji zakładów weterynarii,
 - d) za usługi związane z pobieraniem i badaniem próbek gleb,
- 4) Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej — za usługi świadczone przez:
 - a) zakłady i urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego, bez względu na ich podporządkowanie organizacyjne,
 - b) zakłady społeczne służby zdrowia (szpitale, stacje sanitarno-epidemiologiczne i inne),
 - c) zakłady naprawcze sprzętu medycznego,

- 5) Ministra — Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej — za przewozy pasażerskie w żegludze przybrzeżnej;
- 6) Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Plac i Spraw Socjalnych — za usługi turystyki socjalnej (wczasy pracownicze; obozy i kolonie dla młodzieży szkolnej);
- 7) wojewodów (prezydentów miast stopnia wojewódzkiego) — za usługi świadczone przez przedsiębiorstwa użyteczności publicznej oraz zakłady budżetowe, z wyjątkiem zasad ustalania cen regulowanych za usługi zastrzeżone do właściwości innych organów administracji państwowej.

2. Przepis ust. 1 dotyczy towarów i usług objętych wykazem towarów i usług, na które ustala się ceny regulowane zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. Nr 7, poz. 52).

§ 4. Upoważnia się Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do ustalania kosztorysowych norm nakładów rzeczowych oraz metod kosztorysowania robót budowlanych i montażowych.

§ 5. Organy administracji państwowej wymienione w rozporządzeniu kierują się:

- 1) przy ustalaniu cen (§ 1) — przepisami art. 4 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. Nr 7, poz. 52), z tym że ustalanie cen wymagających dotacji z budżetu Państwa następuje w uzgodnieniu z Ministrem Finansów,
- 2) przy określaniu zasad ustalania cen regulowanych (§ 3) — przepisami art. 5 ust. 2 ustawy wymienionej w pkt 1.

§ 6. Organy administracji państwowej upoważnione na podstawie przepisów § 1 pkt 1—4, § 2, § 3 ust. 1 pkt 1—6 i § 4 do ustalania cen urzędowych, marż handlowych urzędowych, norm i metod kosztorysowania oraz określania zasad ustalania cen regulowanych współdziałają z Ministrem do Spraw Cen przy wykonywaniu tych uprawnień.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

135

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 czerwca 1982 r.

w sprawie przedłużenia kadencji rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i jego oddziałów.

Na podstawie art. 11¹ ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 119, z 1972 r. Nr 11, poz. 81 oraz z 1974 r. Nr 39, poz. 231 i Nr 47, poz. 280) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kadencję działających w dniu 30 czerwca 1982 r. rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przedłuża się do dnia 30 czerwca 1983 r.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

136

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia, z jakich praw związanych ze stosunkiem pracy korzystają osoby umieszczone w ośrodku przystosowania społecznego.

Na podstawie art. 99 § 4 Kodeksu karnego wykonawczego (Dz. U. z 1969 r. Nr 13, poz. 98 i z 1975 r. Nr 45, poz. 234) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 września 1970 r. w sprawie określenia, z jakich praw związanych ze stosunkiem pracy korzystają osoby umieszczone w ośrodku przystosowania społecznego (Dz. U. z 1970 r. Nr 24, poz. 196 i z 1974 r. Nr 20, poz. 168) § 5 otrzymuje brzmienie:

§ 5. Zajęcia wynagrodzenia za pracę osoby umieszczo-

nej w ośrodku — bez względu na sposób zatrudnienia — dokonuje się w ośrodku. O dokonanym zajęciu ośrodek zawiadamia bezzwłocznie zakład pracy, który przekazuje w takim wypadku do ośrodka całe wynagrodzenie pozostałe po potrąceniu podatków i innych opłat należnych z mocy ustawy."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski